

Samenvatting thesis Rutger Osterthun

Een dwarslaesie kan een grote impact op iemands leven hebben. In dit proefschrift worden onderzoeken beschreven naar uitkomsten op gebied van overleving en functioneren in verschillende fases na een dwarslaesie.

Als eerste werd onderzoek gedaan naar mensen die na een traumatische dwarslaesie in 2010 in het ziekenhuis zijn overleden. Dit bleken overwegend ouderen en in de meeste gevallen was sprake van een levenseinde beslissing (het afbouwen of afzien van behandeling).

In het tweede onderzoek werden mensen geanalyseerd die tussen 2002 en 2007 met een dwarslaesie opgenomen werden in Nederlandse en Vlaamse revalidatiecentra. In tegenstelling tot wat vroeger de situatie was, had de meerderheid hiervan een niet-traumatische dwarslaesie. Ondanks dat hun karakteristieken duidelijk anders waren dan die van mensen met traumatische dwarslaesies bleek hun revalidatie minstens zo effectief.

Het derde onderzoek beschrijft overleving en doodsoorzaken in een groep mensen met dwarslaesie die zes jaar gevolgd is. Het was opvallend dat er ruim vijf keer meer mensen overleden dan in een op basis van leeftijd en geslacht vergelijkbare groep uit de algemene bevolking. De meest voorkomende doodsoorzaken waren vergelijkbaar met de algemene bevolking.

De laatste twee onderzoeken gingen over het lange-termijn zelfredzaamheid en participatie. Bij mensen die hun dwarslaesie meer dan 10 jaar hadden werden aanwijzingen gevonden dat beïnvloedbare lichaamskenmerken (buikomvang en fysieke capaciteit) hierin een rol spelen.

De resultaten onderbouwen het belang van de aanwezigheid van zorgverleners in het ziekenhuis met kennis van lange-termijn gevolgen van dwarslaesie en ondersteunen het belang van een gezonde, actieve leefstijl bij mensen met dwarslaesie.